

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ..

[Μια φωτογραφία χιλίες λεξεις].

Στις οχτώ Σεπτεμβρίου του έτους 1951 ανήμερα της Παναγίας, με έφερε στον κόσμο η μάνα μου η Βασιλική η πρεσβυτέρα ,η παπαδιά του χωριού μας ,εδώ στην Κάτω Κάνιανη, τον Αποστολία.

Ένα μερόνυχτο περπάταγε πάνω στην ώρα της να γεννήσει .Με τον πατέρα μου τον παπα-Θανάση ,τον παπα-Τάκη το θείο μου νεαρό παιδί τότε, και δυο μουλάρια , ξεκίνησαν από το Δάφνο της ορεινής Δωρίδας όπου λειτουργούσε ο πατέρας μου , να διαβούν το Μόρνο , τα λιβάδια της Μουσούνιτσας και από εκεί να κατέβουν στο Οινοχώρι , την Παναγιά και να έρθουν στον Αποστολιά.

...

Καλά ρε μάνα, πώς άντεξες έγκυος περπατώντας τόσες ώρες!!! Δεν κάθισες λίγο στο μουλάρι να ξεκουρασθεις να πάρεις μια ανάσα? Ήταν το εύλογο παιδικό μου ερώτημα. "Πως να καθησω παιδάκι μ', με την κοιλιά πέρα.....,"

Αυτή ήταν η μάνα μου!!!! . Ατσάλινη, ακούραστη, αεικίνητη , αέρινη μέχρι τα βαθιά της γεράματα. Πόσες φορές χιλιάδες φορές με τα αγαπημένα της ζώα δεν ανέβηκε το μονοπάτι της Παναγίας για το πατρικό Οινοχώρι, τρεις ωρες δρομο, να σκάψει , να σκαλίσει να ποτίσει , να τα φορτώσει και να γυρίσει αυθημερόν . Τη θαύμαζα και την αγαπούσα πολύ τη μάνα μου. Ήταν άνθρωπος απλος πολύ γλυκός . Ευαίσθητη, φιλόξενη, μια ανοιχτή αγκαλιά για εμάς, για τους γύρω της για όλο τον κόσμο. ΛΕΒΕΝΤΙΑ!!!!

Πάντα αισιόδοξη, ποτέ δε θυμήθηκα τη μάνα μου μελαγχολική, σκυθρωπη, απαισιόδοξη ,απογοητευμένη. Όταν είχα τα κάτω μου ήταν το προσωπικό μου καταφύγιο. Πρόσωπο γελαστό, χαρούμενο, ΟΛΟ ΦΩΣ.. Πάνω απ'όλα όμως ήταν ένας άνθρωπος δοτικός που διέχεε αγάπη και καλοσύνη, πολύ καλοσύνη, απέραντη καλοσύνη... Μια γυναίκα πλούσια σε ψυχικά και συναισθηματικά χαρίσματα. Αρχόντισσα πραγματική. Τίμησε επάξια το ρολο της πρεσβυτέρας.

Στις οχτώ Σεπτεμβρίου του έτους 2015,ανήμερα της Παναγίας ,τη μέρα των γενεθλίων μου έφυγε από κοντά μας. Γαλήνια , αθόρυβα, αέρινα, έτσι όπως ήταν όλη η ζωή της.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΜΑΝΑ,ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ!!!!!!!!!!

6-9-2020